

TIISTAI

Menot 18. 1.

LAURA.

Kani Koipeliini heittää keikkaa Kanneltalossa

Vauvat ovat mukavia mutta aluksi hyödyttömiä kavereita. Onneksi sellaisesta voi muutamassa vuodessa kasvaa kannattava tuttavuus, jonka kanssa pääsee pulkamäkeen, sirkukseen tai, kuten nyt, katsomaan **Kirsi Kunnaksen** riittämää satuseikkailua.

Teatterikorkeakoulun työryhmän humoristinen ja vauhdikas *Kani Koipeliinin kuperkeikat* on tarkoitettu pääasiassa esikoulu- ja ala-asteikäiselle yleisölle. Niinpä ohjaaja **Helka-Maria Kinnunen** ja koreografi **Soile Lahdenperä** ovat korostaneet esityksen fyysistä ilmaisu: eleitä, tanssia ja akrobatiaa.

Tällä kertaa lastennäytelmä taitaa vetää Kanneltalon konserttitalin 250 hengen katsomoon myös paljon aikuista yleisöä. Kunnaksen runot ovat nimittäin vuonna 1956 julkaistun *Tiitiäisen satupuun* ja seuraavana vuonna ilmestyneen *Tiitiäisen tarinoiden* jälkeen olleet tärkeä osa niin suomalaisten lapsuutta kuin vanhemmuuttakin. Ihmisten sydämissä Kirsi Kunnaksesta on tullut kansallisrunoilijamme.

Taikuri Piipoo, herra Haitula ja Tunteellinen siili osataan paremmin kuin kenenkään muun runoilijan säkeet, mutta *Kani Koipeliini* saattaa olla monille täysin tuntematon kokoelma. Kunnas kirjoitti sen alunperin televisiolle vuonna 1977, ja kirja julkaistiin vuonna 1979.

"En ole koskaan kirjoittanut

Mirva Mäkinen on kani.

pelkästään lapsille", tähdentää yleensä lastenkirjailijaksi luokiteltu runoilijamme. Onneksi, sillä hän ei myöskään yritä sovittaa sanojaan niin, että "lapsi ymmärtäisi". Tyhjän kielen kirjoittaminen olisi yhtä hölmöä kuin tylsän musiikin säveltäminen. Tietenkään lapsi ei ymmärrä aivan kaikkea, mutta sellaista elämä on.

Kirsi Kunnaksen tekstissä virtaa aina oivallus elämästä – se erottaa taiteilijan kirjoittelijasta. Samoin hänen loruistaan heijastuu huumori ja viisaus, sekä myös valmius pitää puolensa: "Oli kerran hyönteinen, / joka oli myönteinen hyönteinen. / Se surisi ja murisi ja pörisi ja mörisi, / ei pistänyt ketään, ei sanonut ei. / Tuli äänialto ja pois sen vei."

Kari Takala

Teatterikorkeakoulun työryhmän *Kani Koipeliinin kuperkeikat* Kanneltalossa (Klaneettitie 5) ti 18. 1. klo 18, ke 19. 1. klo 12 ja 18 sekä to 20. 1. klo 10 ja 12. Yli 3-vuotiaille. Esityksiä 30. 1. asti. Kesto 50 min. Liput 20 mk.

HS 18.1.2000

A 13

AN

TAMMELÄN KESKUS (1998) JA...
... (1998) ... (1998) ... (1998)

TUOMAS ANTIKAINEN

Kanneltalossa kettu Jouni Uhlgrén (vas.) antaa kyytiä kani Mirva Mäkiselle. Vauhtia puhaltavat tuulen henget Johanna Eskola ja Anne Raudaskoski, kissa Pia Varuhin-Palon seuratussa leikkiä taustalla.

Lapsen eleet koreografiassa

► Kun elvistelevä susi, vitsinvääntäjä kettu, runoileva kani ja maaginen kissa kiehnäävät, lepattelevat ja säntäilevät kuin lapset ikään, lapsiyleisö lumoutuu paremmin kuin jos samat hahmot pönöttäisivät aikuisten malliin.

Kun Kirsi Kunnaksen runomutoista satua työstettiin näyttämölle, tätä oivallusta hyödynnettiin teatterikorkeakoulussa niin ahneesti, että aikuiset jomelkein läikähtyivät. Oppilaitokseen oli tilattu lapsenomaisen liikunnan oppimestareiksi 600 oikeaa lasta pääkaupunkiseudun päiväkodeista ja peruskouluista. He tulivat ja heillä oli hauskaa. Se oli heidän panoksensa työn alla olleen koreografian hyväksi.

"Tämä oli koulun kivoin päivä. Me tullaan huomenna uudestaan!", hihkaisivat ekaluokkaiset, kun päivä teatterikorkean tanssi- ja teatteripedagogiikan

laitoksen työpajassa kiertyi loppuun. He eivät tulleet, koska joka lapsiryhmä sai siinä vaiheessa mestaroida vain yhden päivän.

Mutta leikki ei loppunut tähän, vaan joka lapsiasiantuntijalle varattiin teatterilippu Kanneltaloon *Kani Koipeliinin kuperkeikat* -esitykseen. Siellä muikin yleisö näkee, miten valmis teatteriesitys toimii. Ohjauksesta ja sovituksesta vastaa **Helka-Maria Kinnunen**.

Lisäksi nuorilla yhteistyökumppaneilla on vielä tiedossa purkutilaisuus eli taiteilua esityksen teemaan liittyen Kanneltalossa. Myös kiinnostuneet opettajat saivat mahdollisuuden opetella teatteripedagogiikkaa sovellettavaksi omaan opetusseensa.

Mitä se on? Kani Koipeliinin kuperkeikat on paitsi teatteriesitys myös koulutus-, tutkimus- ja taidekasvatusprojekti, julistaa esityksestä kertova tiedote. Eikä

siinä kaikki, vaan se kuuluu *Helsingin kulttuurikaupunkivuoden 2000* ohjelmistoon. Siitä hyvästä Helsingin kulttuurikaupunkisäätiöltä herui 80 000 mk. Huokean produktion budjetti on 200 000 mk. Huokeus johdetaan siitä, että tämä on samalla teatterikorkean opiskelijoiden lopputyö, jonka palkka muodostuu onnistumisen elämyksistä.

Esityksen tuottaja **Susanna Käki-Kouki** kertoo, että tämä on ensimmäinen kerta, kun teatterikorkeakoulu tulee näin ison lastenkulttuuriproduktion kanssa esiintymään linnakkeensa ulkopuolelle.

Säde Nenonen

► **Kani Koipeliinin kuperkeikat** 18. 1. klo 18. Esityksiä lähes päivittäin 30. 1. asti, jolloin viimeiset esitykset klo 14 ja 16 Kanneltalossa, Klaneettitie 5; 20 markkaa. Tiedustelut puh 7312 4111.